

teljsko zvezo. — Ruski carjevič Konstantin pada se v oktobru v Carjigrad k sultanu in bode njegov gost ves čas, dokler ostane v Carjemgradu. No prijazno je to od sultana, vendar je mogoče, da tudi pri tem ostane, to se pravi, da carjevič ne doseže pri sultanu tega, za česar voljo pride k njemu. — V Bolgariji se kaže, da je minister Stambulov še vedno na vrhu in z njim knez Ferdinand. Nove volitve so iz velike večine srečne za sedanjo vlado. — Srbska kraljica - mati, Natalija pada se najbrž za vselej iz Srbije ter se preseli na svoja posestva v dolnji Rusiji. — Iz Turčije se poroča, da je armenski očak preklinal svojo prošnjo, naj se mu vzame težko breme njegove službe ter misli sedaj, da mu bode mogoče v dveh mesecih poravnati težave, ki jih ima doslej zavoljo novih bolgarskih škofov. — V Zanzibaru, v Afriki, biva Emin paša ter dela tudi tamkaj za Nemčijo; ali pa bode tudi tukaj dosegel kaj za-njo, to je še prav neverjetno. — Vlada nove republike v Braziliji je poklicala svojega zastopnika na Dunaji domov ter ga pošlje brž ko ne na enako mesto v Mehiko. Mož menimo, da ne bode preveč vesel te naredbe. — Dne 2. septembra so v severni Ameriki imeli delalci svoj praznik in so pri tem napadli nemške peke. Ljudje bi se brž najraje jih iznebili, to pa za voljo kruha. Vidi se, da je nevošljivosti tudi onkraj morja. — Na železnici Panamski so delalci ustavili delo ter so pokvarili brzojavne naprave, da ne more vlada tako lahko poslati pomoči zoper nje tamošnji gosposki. No tem huje bode za-nje, ko le-ta pomoč pride.

Za poduk in kratek čas.

Iz Slovenije do Adrije.

(Potopisna črtica.)

(Dalje.)

Sicer pa vstopiva! Cerkev je lepa, le malo temna je, kaj ne? Glej od treh ladij je srednja od postranskih ločena po obokih, ki slonijo na okroglih kamenitih soah. Posebno lepi so oltarji, na vsaki strani štirje, a spredaj pa je glavni, in vse dragi rezan, raznobarvni marmor. Glej, tam tretji oltar na levi strani je oltar sv. Križa, kojemu služi za „mizo“ velika marmorna plošča, in ta je tista krsta, v której se je nekda truplo sv. Simeona hranilo. Glavni oltar je za naju najvažnejši, toraj le dalje! V zadji, za oltarjem je dva metra visoka kamnena podlaga, na której stojita v sredi dva manjša, ob vsaki strani pa eden dva metra iz železa vlti angelj in z razpetimi krili, ki držita na rokah krsto, ki se v solnčnem svitu vsa leskeče, kakor da je iz srebra. Da, iz srebra je, in to iz čistega in kako delo, le poglej te razne podobe ljudi na

njej, kako razna noša, kaka plastično je vse, kakor da se prelija.

Le poglej kako krasno so napravljeni tam razburjeni morski valovi in ta brod, no tisti se zdi, da ga valovi zibljejo, in zdajci v morje vtopijo — in tam svetnik, ki ga brani, redovniki, ki telo izkopavajo, se-ti li ne zdi, da jim bereš zadrego — presenečenje na obrazu, ker prihajajo trije upravitelji jih v njihovem opravilu motit! — In tu ta plemenita gospa s svojim mnogobrojnimi sijajnim spremstvom! Ne govori-li že njena vnianost, da ima nekaj na sroci, kar jo teži in kar hoče razodeti? Ta gospa je soproga ogerskega in hrvatskega kralja Ludovika I. — vladal od l. 1342 do 1383 — to je Elizabeta, ki se je s svojim soprogom l. 1371 sv. Simeonu poklonit prišla. (Ludovik I. bil je spravljal Dalmacijo v svojo oblast, premagavši Venečane.) Pri tej priložnosti obljubila je pobožna kraljica iz velikega zaupanja do svetnika, koje si je zbog „lastnega“ čudeža, kakor pozneje vidimo, pridobila, da mu če pokloniti srebrno rakev, koje sedaj midva opazujeva, kar se je leta 1386 izpolnilo. Rakev, brez dvoma velik umotvor stare krščanske umetnosti, v istini pristojno darilo svetniku, kakor dariteljici, tehta 11200 unc, okolo 933 starih funtov. Zlatar Benedikt Libani cenil je l. 1632 njeno vrednost, brez dela, na 32520 gld., a z delom vred stala bi, kakor je to nek zlatar l. 1885 v Zadru pre-cenil, 10.000 gld. več. (Dalje prih.)

Smešnica 37. „Sosed“, vpraša Križar, „sed, čemu mežiš dnes, kedar vzdigneš kupico, saj je kapljica dobra!“ „Dobra“, odvrne mu Krznar, „dobra je kapljica; kaj pa, da je dobra, ali moja stara mi je rekla, naj ne gledam pa kje preveč v kupico in dobro je, če človek uboga“.

Razne stvari.

(Na znanje.) Kakor smo že naznanili, bode vpisovanje slov. dijakov za l. vzporednico na c. kr. gimnaziji v Mariboru v ponedeljek, dne 16. septembra. Revnim izmed njih priskrbijo, kolikor bode mogoče, slov. rodoljubi tudi podpore in izvejo stariši več o tem na dan vpisovanja.

(Predstojnica.) Včeraj, dne 10. sept. je pri č. šolskih sestrah v Mariboru v pričó mil. knezoškofa več sester storilo redovniško obljubo na 3 leta ali na čas življenja. Potem pa je bila slovesna volitev predstojnice in so si č. sestre na novo izvolile dosedanjo častito mater, s. Angelino Križanič. Izvolitev je na čast č. sestram in novi častiti materi.

(Celjski sokol.) K slavnosti, katero so priredili v dnevih 7. in 8. septembra mladi sokolci v Celji, prišlo je veliko hrv. in kranjskih

sokolcev pa tudi drugih vnetih Slovencev. Slavnost sama se jim je jako posrečila, kvara pa jim je delala najeta drhal neke gospóde v mestu, ki je sedaj, žal, v sicer lepem in mirnem mestu na vrhu.

(Roka pravice.) Kolikor manj je mestna straža v Celji skrbela o slavnosti sokolcev za to, da se ohrani mir in red, toliko bolj gre hvala za to slavnemu c. kr. okr. glavarstvu. Možje, ki niso sokolci in se tudi niso njih slavnosti udeleževali, so polni hvale nasproti c. kr. žendarjem v tem oziru in gospóda, ki ima besedo pri mestni straži, utegne še kedaj obžalovati, da v tem nihče ne hvali — mestne straže. Čast, komur čast!

(Razstava konj.) Pri razstavi konj v Gradci je bilo 265 konj, jako lepih živali in je g. Alojzij Ferenc, posestnik iz nove Starevesi pri Ljutomeru, dobil cesarsko darilo, 100 cekinov v srebrni škatli. Druga darila, kar so jih naši kmetje dobili, priobčimo na drugem mestu.

(Sprejem) v Grazredno šolo in v otroški vrtec pri č. sestrah v Mariboru vrši se dne 15. septembra do in popoldne.

(Vabilo.) Kmečko bralno društvo v Jarenini ne napravi izleta dne 14. t. m., ampak imelo bode ta dan veselico doma v Jarenini v Koepek-ovej gostilni. Na dnevnem redu je: 1. „Kje je meja?“ Izvirna gluma v enem dejanji, spisal Josip Ogrinec. 2. Podnučen govor o naših vinogradih in sadunosnikih. 3. Prosta zabava. Navzmes poje narodne pesmi domači možki, umetne pa mešani pevski zbor. Začetek ob poluštirih od večera. K obilni udeležbi prijazno vabi Odbor.

(Bralno društvo.) Na Cvenu pri Ljutomeru se snuje „bralno društvo“. Začasni odbor je sestavljen in pravila so že odposlana na c. kr. namestništvo v Gradec v potrjenje. V začasnem odboru so Josip Karba, Jakob Magdič, Josip Mursa in J. Rajh. Vsi so kmeti. Prav je tako!

(Učiteljstvo.) Gosp. Ivan Miklošič, učitelj na c. kr. vadnici v Mariboru, je stopil v pokoj in mu je izrekel c. kr. dež. šolski svet v Gradci in vis. naučno ministerstvo na Dunaji svojo pohvalo za mnogoletno in jako uspešno učiteljstvo.

(V Rim) pojde gosp. Ivan Žmavec, bivši osmošolec c. kr. gimnazije in gojenec kn. šk. semenišča v Mariboru ter nadaljuje po želji mil. knezoškofa svoje študije na zavodu oo. jezuitov, ki ima ime „collegium germanicum“ in ima pravico deliti čast doktorja modroslovja in bogoslovja.

(Veselico) priredi Ormoška čitalnica, dne 14. septembra t. l. 7. uri zvečer v svojih prostorih. Na vspejdu je A. Beseda: 1. Pozdrav, meš. zbor, dr. G. Ipavec. 2. Brez jadra,

mošk. zbor, dr. Benj. Ipavec. 3. Po zimi iz šole, meš. zbor, O. Hug. Sattner. 4. Slovenski svet, mošk. zbor, Volarič. 5. Poročni zvon, meš. zbor, dr. G. Ipavec. 6. V sladkih sanjah, četverospjev, B. Hajdrih. 7. Naše gore, meš. zbor, A. Foerster. 8. Jadransko morje, mošk. zbor, A. Hajdrih. 7. Lahko noč, meš. zbor, dr. G. Ipavec, B. Prosta zabava. Vstopnina za osebo 30 kr., gđ. pevkine, gg. pevci in dijaki vstopnine prosti.

Odbor.

(Cerkvena družba) v Vitanji obhaja v nedeljo, dne 14. septembra ob 3. popoldne svoj občni zbor. Potem sledi veselica s petjem in tombolo. Pele se bojo pesmi: Triglav — Mili kraj — Slovo od lastovke — Moj dom in V mraku. Čisti znesek tombole je odločen cerkveni družbi, katere namen je: skrbeti za to, da se kedaj dostojno popravi farna cerkva v Vitanji. Prav bode, če bode obilna vdeležba.

(Umrli) je v Konjicah tamošnji zdravnik, dr. Karol Prus. Bolehal je že dalje časa vrli rodoljub in ni bilo upanja, da bi ozdravel, vendar pa nas je neljubo zadel glas o njegovi smrti. Naj počiva v miru!

(Deželna nižja gimnazija v Ptui.) Napoved učencev za I. razred vrši se dvakrat, in sicer ali 15. julija, ali pa 16. septembra od 10.—12. ure. Sprejemna skušnja začenja se vsakokrat ob dveh. V II., III. in IV. razred se bodo sprejemali in upisovali učenci 17. septembra od 2.—4. ure.

(Südmärk.) Da-si so nemški listi, naprej „D. W.“ v Celji, na vse kripje delali na to, da se obletnica društva „Südmärk“ obhaja v Celji sijajno, prišlo je le malo nemške gospóde in še ta je bila vesela, ko je mogla zopet oditi. Sirovo, oblastno obnašanje neke gospóde v Celji preseda in vsak, če je tudi nemške krvi, odtegne se ji rad in brž, ko more.

Loterijne številke:

Trst 6. septembra 1890:	31, 28, 34, 66, 2
Line „ „	89, 69, 39, 3, 17

Dražba.

Dne 9. septembra t. l. dopoldne ob 10. uri se bodo sledeče, še konkurzni masi Rudolfa Ratthofa, pl. Seeberga v Thurn Šaleku spadajoče reči namreč: hišni mlin z znamenjem: „Hofer & Schwarz, Wien Nr. 111“ v cenilni vrednosti po 200 fl., potem 220 lés ali mrež za hmelj sušiti v vrednosti po 50 fl. in kipe (Ballen) samih mrež za hmelj sušiti v vrednosti po 4 fl. prostovoljno prodajale.

Dražba se vrši pri posestniku po domačem Vaga v Škalih. — Prosi se za obilo udeležbo.

Konkurzne mase oskrbnik:

2-2

Notar Kacič.